

Едно правилно организирано настѣпление на съединенитѣ сили имаше 80 на 100 шанси на успѣхъ, особено като се вземѣше прѣдъ видъ, че генералъ Радецки, щомъ като щѣше да види тилътъ си въ опасностъ, щѣше да отстѣпи. Присъединението на неговитѣ 20,000 или 25,000 челоуѣка къмъ слабитѣ сили на Цесаревича не би било голѣма помощъ, тогава когато, вслѣдствие напушането на Шипка поради отстѣплението на своя противникъ, — Сюлейманъ-паша би съединилъ къмъ насъ своитѣ твърдѣ значителни сили, и влизали вече въ огъня части!

Обаче нищо отъ това не можа да стане. Неумѣнието да се маневрира; анемичността въ комбинациитѣ; страхътъ да се считае за твърдѣ много отдалечени отъ своята база и отъ продоволствието; неспособността на щаба, — всичко това до такава степенъ бѣше сплшило главнокомандующия, че въ съвѣта на генералитѣ, Мехмедъ-Али-паша, безъ особенъ трудъ, можа да събере множеството гласове въ полза на отстѣплението.

Колко малко трѣбва да се е разбирала войната и до каква степенъ е трѣбвало да се не знаятъ намѣренията, които би могаль да има противника, за да може постоянно да му се приписва идеята за настѣпление, тогава когато ролята на руската Източна армия можеше да бжде само чисто отбранителна, — абсолютно отбранителна, и то въ сила на събитията, които се разиграваха на западъ!

Факта, че неприятеля не прѣмина въ настѣпление когато се намираше на Ломъ, не бѣше ли самъ по себе си достатъчно ясенъ и краснорѣчивъ; не показва ли този фактъ, че армията на Цесаревича не би отстѣпила до Янтра съ цѣль щото слѣдъ това отново да